

[Hagen Hagensen]

skal forstås, mellem hr. Kalnæs og skatteministeren.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om hele den misere, der er peget på i denne lange række spørgsmål, ikke skyldes det ulyksalige byggeretsværdiprincip, der er blevet bragt ind. Det er jo det, der gør det hele så skævt.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg mener ikke, at byggeretsprincippet er ulyksaligt. Jeg mener, at det er et rigtigt princip, og jeg mener, at det har været rigtigt af ligningsmyndighederne at indskærpe dets anvendelse systematisk ved 17. alm. vurdering i stedet for den lidt uensartede måde, det blev tillempt på ved forrige vurdering.

Det er klart, at byggeretsprincippet rejser en række problemer af afgrænsningsmæssig karakter, bl.a. det spørgsmål, hr. Kalnæs er inde på: hvordan man skal forholde sig med et stort areal, hvor der kan siges at være mange byggeretter. Med hensyn til det har der været en praksis, en fortolkning af vurderingsloven. Den har der været utilfredshed med fra forskellig side. Ikke mindst i hr. Kalnæs' parti, men også i regeringen har man ment, at der burde laves lovændringer på dette område. Det var der ikke mulighed for, men folketinget havde faktisk i dette forår mulighed for at tage stilling til vurderingsloven og den måde, den blev praktiseret på, og et flertal konkluderede, at man skulle gøre, som man hidtil havde gjort. Det vil jeg godt sige, og det må jeg selvfølgelig så meget mere som ansvarlig minister tage bestik af.

Dernæst vil jeg gerne sige om de konkrete problemer, der har været diskuteret, at der jo også er den omvendte problemstilling i det, nemlig at nogle - ikke jeg, men andre, der deltager i diskussionen - siger, at der såmænd ikke er nogen problemer med vurderingen af parcelhuse og af tæt, lavt almennyttigt byggeri, men vurderingen af etageejendomme er måske for lav. Den diskussion var også oppe i de politiske samtaler i foråret omkring regeringens lovforslag. Jeg er ikke enig i den betragtning, men man skal være opmærksom på, at den ville indgå i den politiske diskussion, hvis vi rejste den igen i form af et nyt lovforslag.

Kalnæs (SF):

Jeg er enig med hr. Hagen Hagensen i, at der er problemer ved anvendelsen af byggeretten. Den kan fungere rimeligt i et vist omfang, men når man går ned til meget små grunde, så bliver den i hvert fald helt urimelig. Det kommer helt klart frem i sådan et tilfælde, som jeg kan nævne her, hvor man har et stort kollegium, som er bygget som små boliger i tæt, lavt byggeri. Det er boliger på 30 m² eller af den størrelsesorden. Det betyder, at der bliver nogle ganske små bitte grunde tilkøbt hver enkelt bolig i dette kollegium, og det betyder, at det efter byggeretsprincippet ryger himmelhøjt op ved vurderingen, fuldstændig ud over alle grænser, sådan at vurderingsmyndighederne også har sagt: nej, den går ikke.

Det betyder efter min mening, at byggeretsprincippet i hvert fald ikke duer for helt små grunde. Jeg vil gerne bede om ministerens kommentarer til et eksempel som det, jeg har nævnt her, og der er jo en overgang mellem kollegiebyggeri og små almennyttige boliger. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: i de eksempler, jeg har nævnt i min begrundelse for spørgsmålet, har man 3 store grunde liggende ved siden af hinanden, fuldstændig ens og lige gode, bortset fra at udnyttelsesgraden er henholdsvis 0,3, 0,5 og 0,3. De tre grunde anslås af skyldrådet at skulle vurderes til 660 kr. pr. m², 250 kr. pr. m² og vel 200 kr. pr. m², når den sidste er byggemodnet. Skulle det være handelspriser, som vurderingsloven siger at man skal bruge? Det kan da ikke være rigtigt. Efter vurderingsloven skal de vurderes ens, da det er 3 ens grunde ved siden af hinanden, der er lige gode.

Nymann (FP):

Jeg har et spørgsmål til boligministeren. Jeg kommer selv ude fra omegnskommunerne. Der har vi et problem, som vi mener er under optrapning.

Boligselskaberne skylder efterhånden ganske enorme og uoverskuelige summer, som der faktisk ikke er nogen garanti for i de grundværdier, der er. Da det er de sociale boligselskaber, der er involveret dér, vil vi gerne høre, om ministeren har tænkt på en eller anden måde, når den tid kommer, hvor regningen skal betales, at lade skatteyderne eller folketinget eller andre ordne disse sager.